

Sygnatura akt IV Ka 123/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Ewa Rusin (spr.)
Sędziowie :	SO Waldemar Majka SO Elżbieta Marcinkowska
Protokolant :	Agnieszka Kaczmarek

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2013 roku

sprawy skazanego **Ł. Z.**

o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 19 grudnia 2012 roku, sygnatura akt VI K 590/12

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację skazanego za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. S. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 147,60 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn.akt IV Ka 123 / 13

UZASADNIENIE

Skazany Ł. Z. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego (z zastosowaniem pełnej absorpcji kar), obejmującego orzeczone wobec niego prawomocnie kary pozbawienia wolności, orzeczone wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 24 października 2006 r., sygn. akt II K 397/06 za czyny:

- z art.279§1 k.k. popełniony w dniu 20 lutego 2006 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności,
- z art.278§1 k.k. popełniony w lutym 2006 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary połączono i wymierzono karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

II. Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 16 listopada 2006 r., sygn. akt II K 399/06 za czyn z art.280§1 k.k. i art.157§2 k.k. i atr.275§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. popełniony w nocy z 12 na 13 maja 2006 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 15 lutego 2010 r., sygn. akt II K 211/10 za czyny z art.279§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. popełnione w dniu 11 listopada 2009 roku – przy zastosowaniu art.91§1 k.k., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

IV. Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 5 października 2010 roku, sygn. akt II K 1102/10 za czyny:

- z art.226§1 k.k. popełniony w nocy z 21 na 22 maja 2010 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;
- z art.224§2 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. popełniony w nocy z 21 na 22 maja 2010 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary połączono i wymierzono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 29 listopada 2011 r., sygn. akt II K 367/11 za czyn y:

- ***z art.158§1 k.k. i art.57§1 k.k. w zw. z art.11§2 k.k. i w zw. z art.64§1 k.k. popełniony w dniu 1 lutego 2011 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;***
- z art.288§1 k.k. w zw. z art.64§1 k.k. popełniony w dniu 1 lutego 2011 roku na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary połączono i wymierzono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności;

VI. Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 19 grudnia 2011 r., sygn. akt VI K 870/11 za czyn z art.242§1 k.k. popełniony w dniu 15 czerwca 2011 roku na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Rejonowy w Kłodzku wyrokiem łącznym z dnia 19 grudnia 2012 r. sygn. akt VI K 590/12 orzekł, co następuje:

I. na podstawie atr.569§1 k.p.k. w zw. z art.85 k.k. i art.86§1 k.k. połączył skazanemu Ł. Z. kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach opisanych w pkt. I i II części wstępnej wyroku i wymierzył mu karę łączną 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.569§1 k.p.k. w zw. z art.85 k.k. i art.86§1 k.k. połączył skazanemu Ł. Z. kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach opisanych w pkt. V i VI części wstępnej wyroku i wymierzył mu karę łączną 1 roku pozbawienia wolności;

III. pozostałe orzeczenia nie objęte wyrokiem łącznym a dotyczące skazanego Ł. Z. pozostawił do odrębnego wykonania;

IV. na podstawie art.63§1 k.k. w zw. z art.577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt. I części dyspozytywnej wyroku kary łącznej 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres od dnia 23.02.2006 r. do dnia 24.02.2006 r., od dnia 3.02.2011 r. do dnia 15.06.2011 r. i od dnia 4.10.2011 r. do dnia 24.09.2010 r., od dnia 13.05.2006 r. do dnia 2.02.2007 r. i od dnia 29.05.2007 r. do dnia 20.09.2007 r.;

V. na podstawie art.572 k.p.k. umorzył postępowanie w zakresie dotyczącym wydania wyroku łącznego co do wyroków opisanych w pkt. III i IV części wstępnej wyroku;

VI. zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych, wydatki poniesione w sprawie zaliczając na rachunek Skarbu Państwa.

Wyrok ten w całości zaskarżył skazany.

Apelujący zarzucił zaskarżonemu wyrokowi:

1. w zakresie pkt-u I jego dyspozycji obrazę prawa materialnego art. 82 kk przez nieprawidłowe zaliczenie na poczet kary łącznej okresu części odbytej kary w sprawie SR w Dzierżoniowie z dnia 16.11.2006r. sygn. akt II K 399/06, która to została odbyta w całości po pomyślnym okresie próby w ramach warunkowego przedterminowego zwolnienia,
2. w zakresie pkt-u II jego dyspozycji rażąco niewspółmierną surowość orzeczonej kary łącznej, wynikającą z niezastosowania przy łączeniu kar pełnej absorpcji oraz nieuwzględnienia, że zachowanie skazanego podczas odbywanej kary jest wręcz „ wzorcowe”, bo skazany nie należy do subkultury więziennej, pracuje społecznie, jest nagradzany, więc stosowanie zasady absorpcji nie jest żadnym jego żądaniem a wręcz powinnością i formą nagrody.

Apelujący w oparciu o tak sformułowane zarzuty domagał się zmiany zaskarżonego wyroku przez:

-.

- zaliczenie na poczet kary łącznej jak w pkt. I dyspozycji całości odbytej kary w sprawie SR w Dzierżoniowie z dnia 16.11.2006r. sygn. akt II K 399/06,
- połączenie kar w pkt. II dyspozycji z zastosowaniem zasady absorpcji i wymierzenia kary łącznej w wymiarze 10-ciu miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Apelacja jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Trafnie Sąd I instancji ustalił warunki dla połączenia poszczególnych kar pozbawienia wolności w dwa realne zbiegi przestępstw i prawidłowo te kary połączył, stosując zasadę pośrednią tj. asperacji. Uzasadnienie wymiaru obu kar łącznych pozostaje równie prawidłowym, określa ono górne i dolne granice możliwych kar łącznych. Czytelnie wskazał Sąd Rejonowy na przyjęte okoliczności wymiaru obu kar łącznych tj. głównie uprzednią wielokrotną karalność sądową skazanego, jego niepoprawność, powrót na drogę przestępstw i to skierowanych przeciwko różnym dobrom chronionym prawem, dowodzący nieskuteczności poprzednio wykonanych kar o charakterze bezwzględny oraz raczej przeciętną opinię z zakładu karnego. Suma tych okoliczności przemawiałaby więc za kumulacją kar, a nie ich asperacją. Gdyby Sąd I instancji wymierzył surowsze kary łączne, to takie orzeczenie także spotkałoby się z aprobatą Sądu Odwoławczego.

Nie tylko z tych powodów bezpodstawnym okazał się zarzut skazanego dotyczący rażącej niewspółmiernie surowości kary łącznej jak w pkt. II dyspozycji, wynikającej z niezastosowania przy łączeniu kar zasady absorpcji. Wbrew twierdzeniom apelacji Sąd I instancji dostrzegł zauważalną pozytywną zmianę zachowania skazanego w ostatnim czasie (k. 4 motywów Sądu Rejonowego), co słusznie przyczyniło się do odstąpienia od całkowitej kumulacji kar. Myli się jednak skazany, bezkrytycznie oceniając swe zachowanie podczas odbywanej kary za „ wzorcowe”, wszak z opinii Zakładu Karnego w K. (k. 34 akt) jednoznacznie wynika, że w okresie izolacji penitencjarnej od 4.02.2011r. skazany m. in. był kilkakrotnie karany dyscyplinarnie, głównie za lekceważenie obowiązków pracy, a w dniu 15.06.2011r. dokonał ucieczki z zatrudnienia zewnętrznego w systemie bez konwojenta, zaś ostateczną prognozę penitencjarną ocenia się jako umiarkowaną.

Nie sposób zgodzić się także z wnioskiem końcowym apelacji co do obniżenia omawianej kary łącznej do 10-ciu miesięcy pozbawienia wolności, bo zdaniem skazanego kara łączna roku pozbawienia wolności jest niewspółmiernie surowa. Przecież suma kar jednostkowych za łącznie 3 czyny przeciwko różnym dobrom chronionym ustawą (w tym

dwa w warunkach recydywy specjalnej z art. 64 § 1 kk) to 1 rok i 4 miesiące pozbawienia wolności, zaś jak wskazano wyżej, skazany na pełną absorpcję nie zasługuje.

Zupełnie niezasadnym okazał się również zarzut I-y apelacji, który najwyraźniej wynika z niezajomości przepisu ustawy. Nie negując faktu skorzystania przez skazanego z warunkowego przedterminowego zwolnienia z reszty kary w sprawie pod sygn. akt sygn. akt II K 399/06 SR w Dzierżoniowie z dnia 16.11.2006r.(k. 37v.) należy wskazać, iż w myśl art. 82 § 2 kk w wypadku objęcia wyrokiem łącznym kary, z której odbywania skazany został warunkowo zwolniony, na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza się jedynie okres faktycznego odbywania kary. Stosując się do tej zasady Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych zaliczeń na poczet pierwszej kary łącznej jak w pkt. IV dyspozycji. Zrozumiałym jest oczekiwanie skazanego złagodzenia dolegliwości skazań objętych tą karą łączną przez ich całkowitą absorpcję, ale zapomina apelujący, iż suma podlegających tu łączeniu kar jednostkowych, a orzeczonych w ramach skazań pod sygn. akt II K 397/06 i II K 399/06 SR w Dzierżoniowie to aż 3 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zatem przedmiotowa kara łączna 2-ch lat i 8-miu miesięcy stanowi wyraz znacznej absorpcji, co Sąd Rejonowy dokładnie analizował (k. 4 motywów). Nadto zważywszy na zakresy odbytych już dotychczas kar orzeczonych oba przedmiotowymi wyrokami (zaliczenie w pkt. IV dyspozycji), wymiar kary łącznej nie może być już niższy.

Powyższe oceny w całej rozciągłości uzasadniają uznanie apelacji skazanego za oczywiście bezzasadną.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie §14 ust. 5 oraz § 19 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – Dz.U. Nr 163 poz.1348 z późn. zm.

O wydatkach sądowych postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk uznając, iż wobec odbywania kary izolacyjnej i braku po stronie skazanego jakiegokolwiek majątku i dochodów, zasadnym jest zwolnienie skazanego od ich ponoszenia.